

Dating Application Use Among Female Youths and the Risks of Acquiring Sexually Transmitted Infections

Nitit Noumtong¹, Chenchit Pichailuck^{2*}, Apinya Chumsorn²

¹College of Medicine, Rangsit University, Bangkok 10400, Thailand, ²Unit of Sexual Medicine, Department of Obstetrics and Gynaecology, Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University, Bangkok 10700, Thailand.

Siriraj Medical Bulletin 2026;19(3):203-209.

ABSTRACT

Objective: This study aims to investigate sexual risk behaviors associated with sexually transmitted infections (STIs) among women aged 18–25 years who use dating applications.

Materials and Methods: A voluntary, self-administered survey was conducted among females aged 18–25 years who were sexually active within the past 6 months and had prior experience using dating applications. Participants were recruited via printed and online posters distributed to educational institutions in Thailand. A total of 400 responses were collected through Google Forms and screened for completeness. Consecutive respondents with fully completed questionnaires were included in the analysis. The required sample size was 289.

Results: The mean age was 23.9 ± 0.7 years, and the mean age at first sexual intercourse was 18.0 ± 0.7 years. The most commonly used application was Tinder (99.7%), followed by Bumble (95.8%). Reasons for use included passing time (97.2%), seeking relationships (41.9%), curiosity (33.2%), and sexual intercourse (26.0%). Most participants (98.6%) reported having sexual intercourse with partners met through dating applications. Consistent condom use was reported by only 11.1%. The number of lifetime sexual partners ranged from 2 to 9, with 0–5 partners met via applications. In the past 3 months, 84.4% reported new sexual partners. STI screening was reported by 66.1%, most commonly for HIV.

Conclusion: Female dating application users aged ≤ 25 years demonstrate high-risk sexual behaviors, including frequent partner change and low condom use. Targeted sexual health education and preventive strategies are strongly recommended.

Keywords: Youth; dating application; sexually transmitted infections

*Correspondence to: Associate Professor Chenchit Pichailuck

Email: chenchit.cha@mahidol.ac.th

Received: 17 April 2026

Revised: 10 July 2026

Accepted: 19 July 2026

<https://dx.doi.org/10.33192/smb.v19i3.281656>

พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันหาคู่ในหญิงอายุน้อยกว่า 25 ปี และพฤติกรรมทางเพศที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทางเพศ

นิธิศ น่วมทอง¹, เจนจิต พิชัยลักษณ์^{2*}, อภิญญา ชุมสอน²

¹วิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กรุงเทพมหานคร 10400 ประเทศไทย, ²หน่วยเวชศาสตร์ทางเพศ ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพมหานคร 10700 ประเทศไทย.

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Sexually Transmitted Infections; STIs) ในสตรีอายุ 18–25 ปี ที่ใช้แอปพลิเคชันหาคู่

วิธีการศึกษา: การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้เข้าร่วมตอบด้วยตนเองโดยสมัครใจ ในสตรีอายุ 18–25 ปี ที่มีเพศสัมพันธ์ภายในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา และเคยมีประสบการณ์ใช้แอปพลิเคชันหาคู่ ผู้เข้าร่วมการศึกษาถูกคัดเลือกผ่านโพสต์ประชาสัมพันธ์ทั้งในรูปแบบออนไลน์และสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ไปยังสถาบันการศึกษาในประเทศไทย มีผู้ตอบแบบสอบถามผ่าน Google Forms จำนวนทั้งสิ้น 400 ราย หลังจากตรวจสอบความครบถ้วนและคุณสมบัติตามเกณฑ์คัดเข้าแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์จำนวน 289 ราย

ผลการศึกษา: ผู้เข้าร่วมการศึกษามีอายุเฉลี่ย 23.9 ± 0.7 ปี และมีอายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 18.0 ± 0.7 ปี แอปพลิเคชันที่ได้รับคามนิยมสูงสุดคือ Tinder (ร้อยละ 99.7) รองลงมาคือ Bumble (ร้อยละ 95.8) เหตุผลสำคัญในการใช้แอปพลิเคชัน ได้แก่ เพื่อความเพลิดเพลิน (ร้อยละ 97.2) เพื่อแสวงหาความสัมพันธ์ (ร้อยละ 41.9) ด้วยความอยากรู้อยากลอง (ร้อยละ 33.2) และเพื่อมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 26.0) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 98.6) รายงานว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่ที่พบผ่านแอปพลิเคชันหาคู่ การใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอพบเพียงร้อยละ 11.1 จำนวนคู่นอนตลอดช่วงชีวิตอยู่ระหว่าง 2–9 คน โดยมีคู่นอนที่พบผ่านแอปพลิเคชันหาคู่ 0–5 คน ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 84.4 รายงานว่ามีคู่นอนรายใหม่ นอกจากนี้ ร้อยละ 66.1 เคยเข้ารับการตรวจคัดกรองโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยการตรวจที่พบบ่อยที่สุดคือการตรวจหาเชื้อเอชไอวี (HIV)

สรุป: สตรีอายุไม่เกิน 25 ปีที่ใช้แอปพลิเคชันหาคู่มีพฤติกรรมทางเพศที่มีความเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะการเปลี่ยนคู่นอนบ่อยและการใช้ถุงยางอนามัยอย่างไม่สม่ำเสมอ ดังนั้น จึงควรมีการพัฒนามาตรการส่งเสริมสุขภาพทางเพศการให้ความรู้ และแนวทางป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่มุ่งเน้นกลุ่มประชากรดังกล่าวอย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: หญิงอายุน้อยกว่า 25 ปี; แอปพลิเคชันหาคู่; โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

บทนำ

ในสมัยปัจจุบันพฤติกรรมหาคู่เพศสัมพันธ์มีการเปลี่ยนแปลงจากอดีตอย่างมาก เนื่องจากมีอุปกรณ์ที่เข้าถึงได้ง่าย และลักษณะความสัมพันธ์ทางเพศที่เปิดกว้างมากยิ่งขึ้น ประชากรส่วนหนึ่งจึงใช้บริการแอปพลิเคชันหาคู่มากขึ้น ซึ่งมีรูปแบบและรายละเอียดที่แตกต่างกัน เช่น Tinder Bumble, OkCupid, Omi และ Coffee Meets Bagel โดยที่แอปพลิเคชัน Tinder เป็นที่นิยมและใช้กันแพร่หลายมากที่สุด (ตารางที่ 1) การใช้แอปพลิเคชันหาคู่นั้นช่วยเพิ่มจำนวนคนที่สามารถพบเจอได้มากกว่าการพบกันในชีวิตจริงและช่วยลดอุปสรรคในการเริ่มต้นความสัมพันธ์ แต่ในขณะเดียวกันแอปพลิเคชันหาคู่นั้นเพิ่มโอกาสในการติดเชื้อโรคติดต่อ

ทางเพศสัมพันธ์โดยตรง¹ โดยส่วนใหญ่บุคคลใช้แอปพลิเคชันนี้เพื่อวัตถุประสงค์ในการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น² จึงทำให้ความสัมพันธ์ลักษณะนี้ไปสู่ความสัมพันธ์แบบระยะยาวได้ยาก³ และยังนำไปสู่โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และภาวะซึมเศร้า วิตกกังวลได้⁴ ในกลุ่มหญิงที่ใช้แอปพลิเคชันนี้ การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมักเกิดขึ้นกับผู้ชายที่มีอายุน้อยกว่า และประมาณ 1 ใน 4 จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย และต่อมามีการเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ ยิ่งมีการใช้แอปพลิเคชัน Tinder มานาน มักจะมีการเปลี่ยนคู่นอนที่บ่อยขึ้น³ ผู้หญิงกลุ่มนี้มีแนวโน้มถูกทำร้ายทางเพศมากกว่าเพศชายถึงสามเท่า และมีแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์แบบถูกบังคับจึงอาจนำไปสู่ภาวะวิตกกังวลและซึมเศร้า¹

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบบริการแอปพลิเคชันหาคู่

เกณฑ์เปรียบเทียบ	Tinder	Bumble	OkCupid	Omi	Coffee Meets Bagel
ภาพรวมรูปแบบการจับคู่	ใช้ลักษณะเด่นโดยการใช้วิธีปัดขวา (ชอบ/สนใจ) และปัดซ้าย (ไม่ชอบ/ไม่สนใจ) หรือ swipe-based โดยปัดรูปโปรไฟล์คนที่เราสนใจไปเรื่อย ๆ และหากมีผู้ใช้คนอื่นที่เลือกเราเหมือนกัน (ปัดขวา) ทั้งคู่ ห้องแชทส่วนตัวจะเปิดให้คุยกันได้โดยอิสระ	รูปแบบเหมือนกับ Tinder ใช้ลักษณะเด่นโดยการใช้วิธีปัดขวา และปัดซ้าย (Swipe-based) แต่ Bumble จะมีสัมพันธ์แบบ heterosexual (ชาย กับ หญิง) ฝ่ายหญิงจะเป็นผู้ที่มีสิทธิเริ่มต้นบทสนทนาก่อนเพียงฝ่ายเดียว โดยจะมีเวลา 24 ชั่วโมง หลังจับคู่กันเพื่อให้เกิดสนทนากันก่อนที่การจับคู่จะหมดเวลา	ใช้วิธีการให้ตอบคำถาม หลายร้อยข้อเพื่อหาผู้ที่มีความชอบเหมือนกันและจับคู่กัน หลังจากนั้นจึงจะใช้วิธีปัดขวา (ชอบ/สนใจ) และปัดซ้าย (ไม่ชอบ/ไม่สนใจ) และหากผู้ที่สนใจเราเลือกกลับ (ปัดขวา) เหมือนกันก็จะได้คุยกัน แต่ใน OkCupid ผู้ใช้จะสามารถส่งข้อความไปหาบุคคลที่สนใจก่อนที่จะมีการจับคู่แต่ข้อความจะอยู่ในรูปแบบของ การแนะนำตัวไม่ใช่ห้องแชท	รูปแบบปัดขวา ปัดซ้าย (swipe-based) เหมือนกับ Tinder และ Bumble และมีระบบ blind date คือระบบสุ่มหาโดยใช้ รางสี ความสนใจ และตำแหน่งที่อยู่ ในการเลือกคู่สนทนาแบบสุ่ม เมื่อเจอคู่จะสามารถสนทนากันได้ในทันทีโดยหากทั้งสองฝ่ายตอบกลับกันเกินคนละ 5 ข้อความจะสามารถปลดล๊อครูปภาพจริงของโปรไฟล์แต่ละคนได้	เป็นแอปพลิเคชันสำหรับหาคู่ชีวิตอย่างจริงจังระบบประมวลผล (Algorithm) ในการเลือกคู่จากข้อมูลความชอบและข้อมูลส่วนบุคคลจากโปรไฟล์ของผู้ใช้ ซึ่งจะจำกัดคู่ที่เลือกมาให้ในแต่ละวันโดยหากทั้งสองฝ่ายกดชอบทั้งคู่จะสามารถคุยกันได้โดยมีเวลา 7 วันก่อนห้องสนทนาจะปิดตัวลง
จุดเด่นเฉพาะ	ฐานผู้ใช้กว้าง ใช้งานง่าย เรียนรู้วิธีใช้ได้เร็ว	ลดโอกาสการโดนคุกคามทางเพศ ใช้งานง่าย เรียนรู้วิธีใช้ได้เร็ว	ใช้ระบบประมวลผลจากคำถามทำให้จับคู่ตามความชอบมุมมองและวิถีชีวิตได้ละเอียด	มีระบบ blind Date และการตอบคำถามเพื่อดูความเข้ากันได้ของทั้งสองฝ่าย	มีการจำกัดคู่ที่เลือกมาให้ในแต่ละวัน ทำให้ผู้ใช้งานพิจารณาคู่ได้อย่างละเอียด
ข้อจำกัด/ข้อควรระวัง	ใช้การปัดซ้ายขวา ได้รวดเร็ว อาจทำให้คุณภาพการจับคู่ไม่สม่ำเสมอ	แม้มีโอกาสนการโดนคุกคามทางเพศได้แต่ยังคงเป็นรูปแบบปัดซ้ายขวา ดังนั้น คุณภาพการจับคู่ยังคงไม่ละเอียด	ต้องใช้เวลาใส่ข้อมูล/ตอบคำถามมากกว่าแอปทั่วไป และช่อง intro อาจถูกมองข้ามถ้าอีกฝ่ายไม่เปิดดู	ความสัมพันธ์ของผู้ใช้มักเป็นแบบไม่ผูกมัด มากกว่าแบบจริงจัง เนื่องจากระบบ blind date และเป็นรูปแบบปัดขวาซ้าย	มีการจำกัดจำนวนคู่สนทนาในแต่ละวัน ทำให้ผู้ใช้งานต้องพิจารณาอย่างละเอียด และซ้ำในการเลือกคู่สนทนา

ตารางที่ 2 งานวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้แอปพลิเคชันหาคู่กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ปีตีพิมพ์	อายุของกลุ่มตัวอย่าง (ปี)	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (คน)	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ		
			เปลี่ยนคู่นอนสัมพันธ์บ่อย	ไม่ใช้ถุงยางอนามัย	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
2560 ¹	18-26	415	✓	✓	✓
2561 ⁶	18-24	953	✓	✓	✓
2561 ²	18-24	229	✓	✓	✓
2561 ³	18-25	598	✓	✓	✓
2562 ⁷	18-24	1,159	✓		✓
2562 ⁸	18-25	3,180	✓		✓
2563 ⁹	18-29	862	✓	✓	✓
2564 ¹⁰	18-24	431	✓	✓	✓
2566 ¹¹	18-24	65	✓		

ลักษณะของกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงในการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่สูงที่สุด คือกลุ่มที่อายุน้อยกว่า 25 ปี เนื่องจากกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์สูง และมีการเปลี่ยนคู่นอนบ่อย จากการศึกษากลุ่มคนอายุ 18-26 ปี ชาวสเปนจำนวน 1,261 คน (เป็นผู้หญิง ร้อยละ 77.4) ซึ่งทั้งหมดเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่ามีความชุกในการใช้แอปพลิเคชัน Tinder เพื่อหาคู่ถึงร้อยละ 15 พบว่าสาเหตุที่ใช้แอปพลิเคชัน Tinder ได้แก่ ความอยากรู้อยากลอง เพื่อฆ่าเวลา/เพื่อความบันเทิง และรสนิยมทางเพศ ผู้ที่ใช้แอปพลิเคชัน Tinder มักเป็นกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์บ่อยกว่าและมีแนวโน้มจะมีคู่นอนหลายคนด้วยความเต็มใจของทั้งสองฝ่ายคู่ของตน (open relationship) เมื่อประเมินความสัมพันธ์กับผลทางสุขภาพจิต พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะสุขภาพจิตที่ผิดปกติ จึงมีแนวโน้มเป็นแอปพลิเคชันที่ใช้กันอย่างแพร่หลายยิ่งขึ้น⁵

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้แอปพลิเคชันหาคู่กับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จากผลการศึกษาในหลายประเทศทั่วโลก^{1-3,6-11} ซึ่งการศึกษาส่วนใหญ่ทำในสหรัฐอเมริกา แคนาดา และออสเตรเลีย พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการใช้แอปพลิเคชันหาคู่กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ การเปลี่ยนคู่นอนบ่อย การไม่ใช้ถุงยางอนามัย และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ตารางที่ 2) เมื่อนำบริบทความแตกต่างในด้านวัฒนธรรมและค่านิยมของประเทศไทยมาพิจารณาจึงอาจมีความแตกต่างด้านพฤติกรรม และผลลัพธ์ทางสุขภาพ ดังนั้นการศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อรายงานพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในหญิงไทยอายุ 18-25 ปี ที่เคยมีประสบการณ์การใช้แอปพลิเคชันหาคู่ของประเทศไทย

วิธีการศึกษา

ประชากรการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการสำรวจทางออนไลน์ (online survey) ในหญิงไทยอายุ 18-25 ปี ด้วยการตอบแบบสอบถามตามความสมัครใจด้วยตนเอง โดยเกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัย ได้แก่ อายุ 18-25 ปี เพศหญิง อ่านภาษาไทยได้ มีเพศสัมพันธ์ใน 6 เดือนที่ผ่านมา และมีประสบการณ์การใช้แอปพลิเคชันหาคู่ เกณฑ์การคัดออกผู้เข้าร่วมวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่กรอกข้อมูลไม่ครบถ้วน

การรับรองโดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน

การศึกษานี้ได้รับการรับรองโดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล เลขที่เอกสารรับรอง Si 169/2026 วันที่เอกสารรับรอง 26 กุมภาพันธ์ 2569

การคำนวณขนาดตัวอย่าง

อ้างอิงตามสูตรการคำนวณของ Cochran $n = [Z^2 \cdot p(1-p)]/e^2$ โดยที่ p =ความชุกของการใช้ถุงยางอนามัยในผู้ใช้แอปพลิเคชัน

หา (ร้อยละ 25) (1) และ e =ค่าความคลาดเคลื่อน (0.05) ได้ขนาดประชากรศึกษาเท่ากับ 289 คน

$$\frac{1.96 \times 1.96 \times 0.25 \times 0.75}{(0.05)(0.05)} = 288.12 = 289$$

หลังจากที่ผ่านการพิจารณาโดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนแล้ว คณะผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ทำการวิจัยในสถาบันระดับอุดมศึกษาของรัฐจำนวน 5 แห่ง และของเอกชนจำนวน 4 แห่งในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมถึงสถาบันระดับอุดมศึกษาของรัฐจำนวน 2 แห่งในจังหวัดขอนแก่นและมหาสารคาม จากนั้นดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อออนไลน์และติดโปสเตอร์ประกาศตามสถานที่ชุมนุมในสถาบันเหล่านี้ และหากอาสาสมัครท่านใดตอบแบบสอบถามถือว่าให้การยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

ในโปสเตอร์ประกาศจะประกอบไปด้วย ข้อมูลชื่องานวิจัย รายละเอียดของงานวิจัย คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมงานวิจัย และรูปภาพของ Quick response (QR) code ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังแบบสอบถามของงานวิจัยในรูปแบบ Google form ได้

การเก็บข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการสำรวจทางออนไลน์โดยใช้ Google form เป็นเครื่องมือการเก็บข้อมูล โดยข้อความประกอบด้วย

1. อายุ
2. สถานะนักศึกษา
3. มีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้ายเมื่อใด
4. มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ
5. เคยใช้แอปหาคู่หรือไม่
6. สาเหตุในการใช้แอปหาคู่
7. เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ติดต่อผ่านแอปหาคู่หรือไม่
8. มีคู่นอนกี่คนในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่
9. จำนวนคู่นอนทั้งหมดในชีวิต
10. มีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ติดต่อผ่านแอปหาคู่กี่คน
11. การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนที่พบผ่านแอป
12. เคยตรวจคัดกรองโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่

คณะผู้วิจัยตั้งค่าแบบสอบถาม Google form สำหรับงานวิจัยนี้จำนวน 400 ชุด แล้วนำแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลแล้วมาตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถามตามเกณฑ์การคัดเลือกประชากรศึกษาและความครบถ้วนของแบบสอบถาม หากครบ 289 คนตามเป้าหมายจะคัดเลือกโดยเรียงตามลำดับเวลาการตอบแบบสอบถาม หากไม่ครบถ้วนจะเปิดเพิ่มครั้งละ 100 ชุด จนกว่าจำนวนอาสาสมัครที่ตรงตามเกณฑ์การคัดเลือกครบตามจำนวนขนาดตัวอย่างที่คำนวณไว้ ซึ่งจากการเก็บข้อมูลมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 คน มีผู้ที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกประชากร

ศึกษาจำนวน 365 คน ได้คัดเลือกผู้ตอบแบบสอบถาม 289 คน แรก มาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ทางสถิติ ทำโดยการวัดผลเป็นสถิติเชิงพรรณนาเป็นหลัก ได้แก่ จำนวนและร้อยละในการนำเสนอข้อมูลเชิงกลุ่ม ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการนำเสนอข้อมูลต่อเนื่องที่มีการแจกแจงปกติ หรือค่ามัธยฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ในการนำเสนอข้อมูลต่อเนื่อง

ผลการศึกษา

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม 289 คน อายุเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) 23.9(0.7) ปี แอปพลิเคชันหาคู่ที่ใช้มากที่สุดคือ Tinder (ร้อยละ 99.7) รองลงมาคือ Bumble (ร้อยละ 95.8) เหตุผลในการใช้แอปพลิเคชันหาคู่เรียงตามลำดับดังนี้ ฆ่าเวลา (ร้อยละ 97.2) ต้องการความรัก/คู่ชีวิต (ร้อยละ 41.9) อยากรู้ยากลอง (ร้อยละ 33.2) และต้องการมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 26.0) (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง (n=289)

ลักษณะ	ผลการสำรวจ	
อายุ (ปี) [ค่าเฉลี่ย(ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)]	23.9	(0.7)
ชนิดของแอปพลิเคชันหาคู่ [จำนวน(ร้อยละ)]*		
Tinder	288	(99.7)
Bumble	277	(95.9)
CMB	12	(4.2)
OKCupid	7	(2.4)
Omi	4	(1.4)
Hinge	2	(0.7)
เหตุผลในการใช้แอปพลิเคชันหาคู่ [จำนวน(ร้อยละ)]*		
ฆ่าเวลา	281	(97.2)
ต้องการความรัก	121	(41.9)
อยากรู้ยากลอง	96	(33.2)
เพศสัมพันธ์	75	(26.0)

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

พฤติกรรมทางเพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุเฉลี่ย(ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) 18.1(0.7) ปี มีเพศสัมพันธ์กับคู่ที่พบในแอปพลิเคชันหาคู่ 285 คน(ร้อยละ 98.6) จำนวนคู่เพศสัมพันธ์ทั้งหมดในชีวิต 2-9 คน โดยเป็นคู่เพศสัมพันธ์ที่พบในแอปพลิเคชันหาคู่ 0-5 คน และมีคู่เพศสัมพันธ์ใหม่ใน 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 84.4 (ตารางที่ 4) โดยมีเพียงร้อยละ 11.1 ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง และเพียงร้อยละ 66.1 ที่ได้รับการตรวจคัดกรองโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยโรคที่ตรวจมากที่สุดคือ การติดเชื้อเอชไอวี (ตารางที่ 4)

อภิปรายผล

ในกลุ่มหญิงอายุไม่เกิน 25 ปี ที่ใช้แอปพลิเคชันหาคู่เกือบทั้งหมดมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่พบในแอปพลิเคชัน ผู้ตอบแบบสอบถามมีคู่เพศสัมพันธ์ที่พบในแอปพลิเคชันประมาณ 2 คน แต่มีเพียงร้อยละ 11.1 ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ยังพบว่าเป็นกลุ่มที่มีอัตราการเปลี่ยนคู่เพศสัมพันธ์สูง โดยพบว่า มีคู่เพศสัมพันธ์ใหม่ใน 3 เดือนที่ผ่านมาถึงร้อยละ 84.4 แอปพลิเคชันที่ใช้มากที่สุดคือ Tinder และสาเหตุ

ตารางที่ 4 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง (n=289)

พฤติกรรมทางเพศ	ผลการศึกษา	
อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (ปี) [ค่าเฉลี่ย(ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)]	18.1	(0.7)
มีเพศสัมพันธ์กับคู่ที่พบในแอปพลิเคชัน [จำนวน(ร้อยละ)]	285	(98.6)
มีคู่เพศสัมพันธ์ใหม่ในสามเดือนที่ผ่านมา	244	(84.4)
จำนวนคูเพศสัมพันธ์		
ทั้งหมดในชีวิต [ค่าเฉลี่ย(ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)]	4.8	(1.4)
ทั้งหมดในชีวิต [มัธยฐาน(พิสัย)]	4	(2-9)
คูเพศสัมพันธ์ในแอปพลิเคชัน [ค่าเฉลี่ย(ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)]	2.6	(0.8)
คูเพศสัมพันธ์ในแอปพลิเคชัน [มัธยฐาน(พิสัย)]	2	(0-5)
การใช้ถุงยางอนามัย [จำนวน(ร้อยละ)]		
ไม่ใช้เลย	2	(0.7)
ใช้บางครั้ง	255	(88.2)
ใช้ทุกครั้ง	32	(11.1)
ประสบการณ์การคัดกรองโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ [จำนวน(ร้อยละ)]*		
เอชไอวี	179	(61.9)
หนองใน	101	(34.9)
หนองในเทียม	28	(9.7)
ซิฟิลิส	23	(8.0)
โรคใดโรคหนึ่ง	191	(66.1)

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ส่วนใหญ่คือต้องการฆ่าเวลา มีเพียงสองในสามของประชากรศึกษาที่เคยตรวจคัดกรองโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ประชากรอายุน้อยกว่า 25 ปี ถือเป็นประชากรกลุ่มเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เนื่องจากเป็นกลุ่มประชากรที่มีจำนวนเพศสัมพันธ์และคูเพศสัมพันธ์สูง¹² เมื่อมีแอปพลิเคชันหาคู่เพิ่มเติมทำให้ความเสี่ยงเหล่านี้สูงขึ้น ในปัจจุบันยังไม่มีการนำเสนอความชุกของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนี้อย่างชัดเจน แต่เมื่อนำตัวอย่างความชุกของการติดเชื้อ *C. trachomatis* ในกลุ่มประชากรหญิงอายุไม่เกิน 25 ปีคือประมาณร้อยละ 20¹³ เชื้อนี้มีระยะแพร่เชื้อประมาณ 1 ปี แต่ละคนมีคูเพศสัมพันธ์จากการใช้แอปพลิเคชันหาคู่ 2 คน และมีอัตราการใช้ถุงยางอนามัยเพียงร้อยละ 11.1 เมื่อคำนวณทางคณิตศาสตร์จะเห็นได้ว่าอัตราในการติดเชื้อในกลุ่มประชากรนี้จะสูงขึ้นอย่างมาก การรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและน่าจะเป็นแนวทางการควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ดีที่สุด

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ประชากรกลุ่มนี้ให้ความสนใจมากที่สุดคือการติดเชื้อเอชไอวี ดังจะเห็นได้จากการที่เอชไอวีเป็นโรคที่ได้รับการตรวจคัดกรองมากที่สุด ถึงแม้จะเป็นโรคที่รักษาไม่หายแต่ในปัจจุบันมีการรักษาด้วยยาที่ดีทำให้อายุขัยของผู้ติดเชื้อไม่แตกต่างจากคนทั่วไป โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ได้แก่ หนองใน หนองในเทียม และซิฟิลิส เป็นโรคที่ควรให้ความสำคัญเช่นเดียวกันเนื่องจากเป็นโรคที่มีการทำลายอวัยวะในส่วนต่าง ๆ มากขึ้นตามเวลา¹⁴ และจะทำลายมากขึ้นเมื่อมีการติดเชื้อซ้ำ แนวโน้มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ดังกล่าวในประเทศไทยสูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มคนอายุน้อยกว่า 25 ปี¹² การสร้างค่านิยมและความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการดูแลตนเองของคนอายุน้อย เป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยควบคุมสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในประเทศไทย

จุดเด่นของการศึกษานี้คือ เป็นการแสดงภาพรวมและความเสี่ยงของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในประชากรอายุน้อยที่ใช้

แอปพลิเคชันหาคู่ ข้อมูลในส่วนนี้มีจำกัดในประเทศไทย และอาจมีความแตกต่างในแต่ละภูมิภาคของประเทศ กรุงเทพมหานครถือเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงที่สุดเพราะมีความหลากหลายของประชากรและมีการเคลื่อนที่ของประชากรอยู่ตลอดเวลา ข้อมูลที่แสดงจากการศึกษานี้ น่าจะสามารถนำไปสู่แนวทางการควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น การใช้ “ถุงยางอนามัย 100%” เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศสัมพันธ์จากแอปพลิเคชันหาคู่ การเข้ารับการตรวจคัดกรองโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอตามช่องทางต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันสะดวกมากขึ้น และค่าใช้จ่ายไม่สูง เป็นต้น

จุดอ่อนของการศึกษานี้ คือ รูปแบบการศึกษาเป็นการตอบแบบสอบถามโดยไม่สามารถระบุตัวบุคคลได้ ประกอบกับแบบสอบถามที่มีเนื้อหาขึ้นเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์และข้อมูลส่วนตัวของผู้เข้าร่วมงานวิจัย ทำให้ข้อมูลที่กรอกอาจไม่ได้เป็นความจริงทั้งหมด ข้อมูลที่ได้ทำให้เห็นเพียงภาพรวมและแนวโน้มพฤติกรรมของประชากรที่ใช้แอปพลิเคชันหาคู่มากกว่า ข้อจำกัดของงานวิจัยนี้ เนื่องจากการเป็นการสุ่มประชากรผ่านการเปิดรับอาสาสมัครจากสถาบันที่อนุญาตให้ติดตั้งแผ่นโปสเตอร์และกลุ่มสังคมของผู้เข้าร่วมงานวิจัย จึงอาจทำให้เกิดการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกหรือ Convenience sampling และ Voluntary response sampling ซึ่งอาจมีผลทำให้เกิดอคติจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ตั้งใจ และแบบสอบถามงานวิจัยใน Google Form ได้เปิดเป็นรูปแบบไม่ระบุตัวตนจึงไม่มีมาตรการป้องกันการตอบแบบสอบถามซ้ำของผู้เข้าร่วมงานวิจัยคนเดิมได้

สรุป

ในกลุ่มหญิงอายุไม่เกิน 25 ปี ที่ใช้แอปพลิเคชันหาคู่ มีคู่เพศสัมพันธ์ผ่านวิธีนี้เกือบทั้งหมด มีอัตราการเปลี่ยนคู่เพศสัมพันธ์สูง แต่มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพียงร้อยละ 11.1 สาเหตุส่วนใหญ่คือ ต้องการฆ่าเวลา แต่มีถึงหนึ่งในสี่ที่ต้องการเพียงการมีเพศสัมพันธ์ ประชากรกลุ่มนี้จึงถือเป็นกลุ่มเสี่ยงสูงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จึงควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจ ให้การดูแลตนเองอย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการเพิ่มอัตราการใช้ถุงยางอนามัย หากสามารถลดอัตราการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนี้ได้สำเร็จ อัตราการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในประชากรกลุ่มอื่นอาจลดลงไปด้วย

เอกสารอ้างอิง

- Shapiro G, Tatar O, Sutton A, Fisher W, Naz A, Perez S, et al. Correlates of Tinder use and risky sexual behaviors in young adults. *Cyberpsychol Behav Soc Netw*. 2017;20:727–34.
- Hahn H, You D, Sferri M, Hubbard M, Thamotharan S, Fields S. Is it too soon to meet? Examining differences in geosocial networking App use and sexual risk behavior of emerging adults. *Sexuality & Culture*. 2018;22:1–21.
- Sawyer A, Smith E, Benotsch E. Dating application use and sexual risk behavior among young adults. *Sex Res Soc Policy*. 2018;15:181–91.
- รชิตา สิริดลธิ์. การใช้แอปพลิเคชันหาคู่ทinderกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลลัพธ์สุขภาพทางเพศเชิงลบ: การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ. *วารสารนิเทศศาสตร์และนวัตกรรม* นิด้า. 2564;2:25–48.
- Barrada J, Castro Á. Tinder users: Sociodemographic, psychological, and psychosexual characteristics. *Int J Environ Res Public Health*. 2020;17:8047.
- Green S, Turner D, Logan R. Exploring the effect of sharing common Facebook friends on the sexual risk behaviors of Tinder users. *Cyberpsychol Behav Soc Netw*. 2018;21:457–62.
- Rochat L, Bianchi-Demicheli F, Aboujaoude E, Khazaal Y. The psychology of "swiping": A cluster analysis of the mobile dating app Tinder. *J Behav Addict*. 2019;8:804–13.
- Garga S, Thomas M, Bhatia A, Sullivan A, John-Leader F, Pit S. Geosocial networking dating App usage and risky sexual behavior in young adults attending a music festival: Cross-sectional questionnaire study. *J Med Internet Res*. 2021;23:e21082.
- Rogge R, Crasta D, Legate N. Is Tinder-Grindr use risky? Distinguishing venue from individuals' behavior as unique predictors of sexual risk. *Arch Sex Behav*. 2020;49:1263–77.
- Garga S, Thomas M, Bhatia A, Sullivan A, John-Leader F, Pit S. Motivations, dating app relationships, unintended consequences and change in sexual behaviour in dating app users at an Australian music festival. *Harm Reduct*. 2021;18:49.
- Dai M. Examine the associations between smartphone hookup application uses and sexual health and relationship outcomes among college students. *J Am Coll Health*. 2023;71:554–61.
- Workowski KA, Bachmann LH, Chan PA, Johnston CM, Muzny CA, Park I, et al. Sexually Transmitted Infections Treatment Guidelines, 2021. *MMWR Recomm Rep*. 2021;70:1–187.
- Kiatprasert N, Neungton C, Rachapromma P, Kittiy-aowamarn R, Phisalprapa P, Kositamongkol C, Pichailuck C. Effect of the surveillance program for chlamydial cervicitis in pregnant Thai youth on the incidence of preterm birth and low birth weight. *Asia Oceania Federation of Obstetrics and Gynaecology* 2024; Busan, South Korea; 2024 May 16–20.
- Chayachinda C, Rekhawasin T. Reproductive outcomes of patients being hospitalised with pelvic inflammatory disease. *J Obstet Gynaecol*. 2017;37:228–32.